

Peter Cuijpers

Het juk, het kruis, en de doorn in het vlees

Mattheüs 12:29-30; Lukas 14:27; 2 Korinthe 12:7-9

Ben jij al een discipel van de Heer Jezus? Als je dit volmondig met 'ja' kunt beantwoorden, dan is dit artikel voor jou geschreven. Discipelen van de Heer Jezus hebben namelijk ook met twee van de bovengenoemde voorwerpen te maken: het juk van de Heer Jezus, en het kruis. Gelukkig hebben we niet allemaal last van een doorn in het vlees, maar wat niet is kan nog komen!

Het juk

In Mattheüs 11:29-30 spreekt de Heer Jezus over 'Zijn juk'. De toespeling van de Heer op een juk werd goed begrepen door Zijn toehoorders. Dit houten frame dat de ossen tijdens het werk met elkaar verbond, was hun volkomen vertrouwd. In de Bijbel wordt het juk ook gebruikt als beeldspraak voor de onderwerping aan de Mozaïsche wet en de verplichting om die na te leven (zie Hand. 15:10). In Mattheüs 11 betekent het juk de dienst aan God in de breedste zin van het woord. Door het juk werden de ossen aan elkaar verbonden om samen de ploeg te trekken. De nek van de os werd door het juk neergedrukt en hij had altijd de neiging zich ervan terug te trekken.

Dienstknechten van God worden vergeleken met dorsende ossen (1 Kor. 9:9-10). Eenieder die zich voor de Heer inzet, voelt een zekere druk. De mens voelt zich onder een juk niet vrij, omdat het ingaat tegen de eigen wil; en daartegen verzet zich onze oude natuur. Toch roept de Heer ons ertoe op Zijn juk op ons te nemen, maar Hij zegt erbij dat Zijn juk *zacht* is. Het is zacht in vergelijking met de dienst aan de zonde, want de zonde is een wrede meester. Het is ook zacht vergeleken met

de zware last van de Mozaïsche wet. Christus is geen harde meester, die de zweep hanteert en Zijn 'ossen' daarmee aandrijft. Integendeel, Hij is zachtmoedig en nederig van hart. Wie zich aan Hem onderwerpt, zal ervaren dat Zijn juk zacht is en dat Zijn last licht is.

Het kruis

Het tweede voorwerp waarmee een discipel van Christus te maken krijgt, is het kruis. Het kruis spreekt van verwerping en lijden. In dit opzicht was het kruis van de Heer Jezus uniek, maar de discipel van Christus heeft ook een kruis. En dit is niet het leed waarmee mensen vaak te maken hebben, zoals het gezegde luidt: *'Ieder huisje heeft zijn kruisje'*; want achter iedere deur verschuilt zich persoonlijk leed. Zeker, elk huis heeft te maken met persoonlijk leed, maar het kruis van een christen is iets anders. Het kruis waarover wij het hebben, spreekt van verwerping en van lijden van de kant van mensen, die het christendom vijandig gezind zijn. Het is de weerspiegeling van het kruis van Christus in het leven van de discipel. Een kruisdrager wist dat hij op weg was om te *sterven*. Het kruis van een discipel van Christus heeft dan ook alles te maken met de *dood*:

- a. wij zijn gestorven aan de zonde;
- b. gestorven aan de wet;
- c. gestorven aan onszelf;
- d. en gestorven aan de wereld.

De vijandige wereld die onze Heer en Heiland heeft gekruisigd, heeft voor kruisdragers afgedaan. Want ook al is de Heer verheerlijkt in de hemel, deze wereld verwerpt Hem nog steeds. En wie met Hem is verbonden, zal ook door haar verworpen worden. Paulus zegt: *'Maar ik zal mij volstrekt niet beroemen op iets anders dan op het kruis van onze Heere Jezus Christus, door Wie de wereld voor mij gekruisigd is, en ik voor de wereld'* (Gal. 6:14). De schaduw van het kruis van Christus valt op iedere discipel van Hem en brengt vervolging en lijden met zich mee. Nu valt dit hier vaak wel mee, maar ook in de zgn. beschaafde westerse wereld ervaren Bijbelgetrouwe christenen dat ze steeds meer in een hoekje worden gedrukt en buiten de maatschappij komen te staan. Voor de eerste christenen was het kruis geen gouden of zilveren sieraad, dat aan een ketting om de hals hing. Voor hen was het kruis niet alleen een symbool, maar een realiteit in het dagelijks leven.

Jezus confronteerde de mensen met Zijn uitspraken. Wat denk je van de volgende uitspraak van de Heer: *'En wie zijn kruis niet draagt en achter Mij aan komt, kan geen discipel van Mij zijn'* (Luk. 14:27)? Het is eigenlijk een simpele optelsom: kruis dragen + volgen = een discipel van Jezus. Er waren in de dagen van de Heer Jezus veel mensen die met Hem meetrokken. In Lukas 14:25-27 maakt Hij echter op confronterende wijze duidelijk dat Hij geen meelopers in Zijn gevolg wil hebben, maar discipelen.

'Er is geen gekroonde in de hemel, die hier op aarde geen kruisdrager is geweest'.

C.H. Spurgeon

De doorn in het vlees

Doornen zijn een vrucht van de vervloekte aarde (Gen. 3:17-19). Toen de Romeinse soldaten spottend een doornenkroon op het hoofd van de Heer Jezus drukten, waren zij zich niet ervan bewust dat zij hiermee in beeld brachten dat Christus op het kruis tot een vloek zou worden. Maar God zij dank: Door het kruis is ieder die in Hem gelooft, met God verzoend. De vloek van de wet die op ons rustte, is voorgoed verdwenen (Gal. 3:13).

De Bijbel begint met de vervloeking van de aarde en eindigt met de belofte van een nieuwe aarde. Doornen komen voort uit een vervloekte aarde, en zijn het gevolg van de zondeval van de mens. Door het kruis van Golgotha is het zonde-probleem eens en voor altijd opgelost. Op de nieuwe aarde is er straks geen zondaar meer te vinden! Of er dan nog doornen zullen zijn? Dit valt te betwijfelen, want doornen en distels horen bij een vervloekte aarde, bij de eerste dingen die voorbij zullen gaan.

Ook de apostel Paulus kreeg te maken met een doorn, niet letterlijk maar figuurlijk. Hij kreeg een doorn in het vlees, opdat hij zich niet zou verheffen (2 Kor. 12:7). Menig christen moet zo'n doorn verdragen. Dit kan te maken hebben met een lichamelijke of een geestelijke aandoening, maar het kunnen ook bepaalde moeilijke omstandigheden zijn.

Een doorn is scherp. We hebben allemaal wel eens te maken gehad met een doorn of een splinter in onze vinger. Als die niet snel wordt verwijderd, doet dit pijn en veroorzaakt constant irritatie en overlast. Maar een doorn is soms nodig om ons nederig en afhankelijk te houden; ons hart is immers van nature geneigd om *trots*

te zijn. Geestelijke arrogantie was een kenmerk van de farizeeën. Daarom zei Jezus: *'Leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart'* (Matth. 11:29). Trots is een ernstig kwaad voor een christen; en sommigen zijn wat dat betreft hardleers. Daarom is een doorn soms nodig om ons voor dit kwaad te behoeden.

Paulus ondervond veel last van de doorn in zijn vlees, want die hinderde hem in zijn dienst voor de Heer. Hij smeekte Hem dan ook tot driemaal toe om de doorn, deze engel van de satan, weg te nemen. En dat mogen wij ook doen! Maar wat als de doorn niet van ons wordt weggenomen? Wat niet wordt weggenomen, moeten we verdragen. En als we iets moeten verdragen, geeft God ons daartoe ook de nodige genade. Toen Paulus zei dat God *'alle'* dingen doet meewerken ten goede voor hen die Hem liefhebben (Rom. 8:28), was daar óók de doorn bij inbegrepen. Zelfs een doorn in het vlees gebruikt God tot zegen voor onszelf en voor anderen.

Het juk, het kruis en de doorn. Alle drie zijn voor het vlees pijnlijk en onaangenaam. Hoe knellend, pijnlijk en irritant deze dingen ook kunnen zijn, we worden ertoe opgeroepen ons hiertegen niet te verzetten maar ons eraan te onderwerpen. Die oproep vraagt veel van ons, maar wees getroost: God, onze hemelse Vader, is een Landman die als niemand anders weet hoe Hij het snoeimes moet gebruiken. Ook al begrijpen wij Zijn handelen met ons niet altijd, één ding mogen wij weten: Zijn genade geeft ons kracht om het juk te verdragen, het kruis te dragen en over de doorn in het vlees niet te klagen.

